Umjetničko djelo od drveta s naslovom Moj Raspeti Krist Roberta Tomića, vrloga i mladoga umjetnika iz Posušja, člana pokreta Mali tečaj (kursiljo) što ga promiče don Andrija Vrane, inače prijatelj pok. virskog župnika don Petra Vuletića (župnik u Viru: 1991.-2012.)., doživjelo je svoj križni i kružni put od 7. ožujka 2010. do 15. rujna 2012.
Piše: don Ilija Drmić

Naime, spomenuti umjetnik u povodu održanoga susreta kursiljo u župi Vir od 26. do 28. studenoga 2009. darovao je ovoj župi svoje umjetničko djelo s naslovom Moj Raspeti Krist.

Blagoslov toga Robertova Križa obavio je biskup Ratko Perić za vrijeme misnoga slavlja na 3. korizmenu nedjelju 7. ožujka 2010. I otada je to djelo stajalo u samome prezbiteriju čudesno složene župne crkve marnim rukama puka i njezinih župnika. No, tu je i sam pokojni župnik don Petar ovaj Križ držao samo privremeno dok mu se ne nađe novo mjesto gdje će govoriti mnogo jače potičući sve prolaznike na kajanje i obraćenje. U međuvremenu taj je župnik napustio ovaj svijet 25. kolovoza 2012., te je to traganje novoga smjestišta za Križ pripalo Komisiji za njegovu ostavštinu i njegovu nasljedniku u župi sv. Jure u Viru u osobi dotadašnjega župnika u Vinici don Iliji Drmiću, dugogodišnjem djelatniku lista Crkva na kamenu u Mostaru i još uvijek aktivnome profesoru hrvatskoga jezika i književnosti na Teološkom institutu u Mostaru. Ovaj potonji svećenik i nasljednik pastoralnoga djela u ovoj župi pokojnoga don Petra, koji se očitovao Božjim virtuozom u pastoralu svih a napose djece i mladih, pronašao je mjesto za smještaj Križa u crkvenom dvorištu i to iznad Špilje Gospe Lurdske a pokraj puta povratka s pobožnosti Križnoga puta na brežuljčiću Kobilić ponad župne crkve sv. Jure koja je okružena asfaltnim dvorištem i osebujnom šumom što ovu crkvu svakoga jutra iznovice blagoslivlje i škropi rosom milosti Božje pjevajući veličanstvene hvalospjeve Bogu i svim njegovim nebeskim miljenicima, napose Blaženoj Gospi i sv. Juri, a ne zaboravlja blagosloviti i škropiti nebeskom rosicom ni sve one što tuda prohode zaneseni u molitvi i svojoj vjeri s kojom zidaju svoj osobni i obiteljski svijet, gotovo kao neki monasi i monahinje, redovnici i redovnice, svećenici i glagoljaši. To je mjesto izvrsno za djelo umjetnika i darovatelja Roberta Tomića, a ujedno je uzvratna molitva i blagoslov za njegovu višečlanu obitelj da uvijek stasa i raste u onome duhu s kojim je otac te obitelj, taj dobri Robert stvorio ovo velebno djelo svoga srca, uma i duha. Zaslužuje velike pohvale, a njegov Križ će uvijek podsjećati svakoga prohodnika da se ne može tako lako izvući ispod križa što nam ga Bog dodjeljuje kao naš najljepši orden i dar. Prolazeći nakon obavljene pobožnosti Križnoga puta svaki od sudionika te velike molitve Crkve malo će zastati pred ovim Križem i reći će: Opet Raspeti! Stići će ti molitelji po kaldrmama i skalinima, kao da su u Jeruzalemu, do crkve sv. Jure, ući će u nju i slaviti svetu misu zanosnije nego dotada i odlučit će se da je nikada neće propustiti pod cijenu vlastitoga života, a potom će se vratiti svojim kućama noseći svoje križeve kao neke nebeske lagane latice i molit će Boga da im povećaju terete križeva zato što su im prelagani, pogotovo što su mogli u istome tome crkvenom dvorištu vidjeti na jednome novome mjestu još jedan Korpus našega Gospodina što je visio na drvetu orašku, dar Mare i Drage Mikulić, ali u nekom drukčijem slogu i sroku nego što je onaj Križ Tomića Oca brojne obitelji i prodornoga duha za viđenje bijede i patnje u ovome našem svijetu. Ovaj Križ je slika raspetoga svijeta i čovjeka u njemu, on je slika i našega Gospodina kojemu su lice iznakazili sve onako kako je zapisao i prorok Izaija u svome Libretinu. Neka je slava našem Gospodinu i neka uvaži ovaj Križni i kružni put glasovitoga Križa Raspetoga! I neka nas ovaj križni i kružni put Tomićeva Križa oslobodi svake boli i tuge, te da već sada živimo onu Ivanovu otkrivenjsku viziju nebeske stvarnosti gdje više nema ni suza ni jauka, ni patnje ni bola.

Vi ovaj prostor darovan blagoslovu mnogima svima koji će ovuda prolaziti, posvećujemo u čast i slava Koštre iz Vira.